

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

3. Nec tamen aliquid in Concilio Pisano aut decisum, aut factum, quod Pontificum in Concilia auctoritati derogare possit; & quæstionem in Concilio toto cœlo ab ea distinctam esse, quæ modò inter nos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

siam audire, veròque ac legitimo Pontifici parere. Utque irrefragabili testimonio omnia concludam, id ipsum tres Nationes, Gallica, Hispanica & Italica cum Collegio Cardinalium professæ sunt, hoc est, major saniorque Concilij pars, quando in protestatione contra Germanicam Nationem edita, & in qua petebatur, ut omisso interim Reformationis articulo ad electionem procederetur indubitati Pontificis, ita loquuntur: (a) *Ecclesia in periculo remaneret, quia vix aut nunquam Summus Pontifex indubitus posset haberi, quia vix congregaretur indubitatum Concilium deficiente Capite, ad quod pertinet convocare.* En! fatentur Patres Constantienses, nec Pisani, nec aliud Concilium certum esse posse sub incerto Pontifice. Hæc omnia eò pertinent, ut ostendam auctoritatem Concilij Pisani tot Principum, Regum, Antistitum, Sanctorum, ipsiusque Concilij Constantiensis opinione nullo modo certam, & indubiam fuisse, ideòque à quamplurimis mortalium sine Schismatis nota Benedictum & Gregorium pro veris Pontificibus agnitos, quod etiam Maimburgus nunquam sibi constans profiteri compulsus est, quando in libro de magno Schismate Occidentis scribit: (b) *Eorum sententiam, qui Benedictum pro vero Pontifice agnoscebant, probabilem fuisse (quamvis contraria magis probabilis esset) & ideò viros sanctitate, doctrinâ, & dignitate præcipuos potuisse illam securâ conscientia amplecti.* Si ergo teste Maimburgo hæc propositio: *Benedictus est verus Papa;* erat probabilis, ergo ejus opposita, videlicet, *Benedictus non est verus Papa,* non erat certa, quod enim est certum, excludit contrariæ sententiæ omnem probabilitatem; quemadmodum quia hæc propositio, *nix est alba,* est certa; ejus opposita videlicet, *nix non est alba,* omnino non est probabilis: sequitur ergo Benedictum & Gregorium fuisse probabiliter veros Pontifices, & consequenter auctoritatem Concilij Pisani, quod utrumque depofuerat, ex Principijs Maimburgi, nullo modo certam, sed dubiam fuisse, quod probare susceperam. Erravit ergo Maimburgus, quando indubias & evidentes veritates Lectori pollicitus, dubias, incertâque supposuit.

III. *Secundo.* Demus tamen Concilio Pisano omnem auctoritatem

L 2

tatem

(a) Protestatio trium Nationum in Concilio Constantiensi post session. 38. ex Gestis Concilij in 4. MM. SS. codd. apud Schelstratt. fol. 6. (b) Maimb. hist. du Grand. Schism. d' Occident lib. 6. fol. 379. ad Annum 1415.

quam Maimburgus optat, etiam quam non habuit, adhuc tamen certum est, nihil pro Maimburgo, ejusque sententia facere. Duo enim quæri possunt, *Primo*, an Concilij Oecumenici auctoritas sit major auctoritate Pontificis Schismatici, Hæretici, dubitque, aded ut talis Pontifex à Concilio judicari possit, deponique? *Secundo*, an Concilij Oecumenici auctoritas sit major auctoritate Pontificis Catholici legitimi & certi? De hoc secundo tota quæstio & controversia inter nos est, de hoc Propositiones Parisienses loquuntur, hoc Maimburgus probandum susceperat, hoc probandum ergo erat. At Concilium Pisanum nihil penitus loquitur de hoc secundo, sed de primo tantum, de quo nulla dubitatio, nulla controversia est; quæ ergo nova hæc disputandi, demonstrandique methodus, probare jam aliàs certa & concessa, non probare negata? quærimus de Pontifice certo, Maimburgus probat de Pontifice dubio: quærimus de Pontifice Catholico, probat de hæretico: perinde, ac si iter Romam quærenti, alter Constantinopolim monstraret. Nihil ergo ad rem faciunt, quæ disputat, & ut dici solet, toto ostio aberat. Id autem quàm verum sit, hoc est, Concilium Pisanum loqui solum de Pontifice dubio, Schismatico & Hæretico, ex jam dicendis intellige, ubi etiam norabis, quàm malâ fide idem Maimburgus acta Concilij Pisani alleget, invertatque, ut videlicet quod veritate non potuit, evincat pudendis artificijs.

Certum igitur est, quo tempore Concilium Pisanum celebratum est, in eoque Gregorius & Benedictus depositi, nullum certum Pontificem extitisse, sed ob infinitas & contrarias juris & facti rationes vehementer dubitatum esse, utri Pontificum parendum esset, toto Christiano Orbe in duas factiones diviso; nam Italia cum suis Insulis, Germania, Bohemia, Hungaria, Polonia, Angliæque Gregorio parebant, Gallia verò, Hispania, Scotia cum subiectis Insulis Benedicto. Hæc verò incertitudo, uter ex duobus Pontifex esset, tanta fuit, ut Universitates Parisiensis & Bononiensis eam inextricabilem vocaverint, sic enim in Conclusionibus Concilio porrectis loquuntur: (a) *Quinta conclusio stante dubio inextricabilis Papatus propter*

(a) Conclusiones Universit. Paris. & Bonon. ex Gobel. Paderb. Off. & habentur inter acta Conc. Pisan. apud Binn. T. 3. Conc. p. 2. & Lucam d' Acher, Tom. 6. sp. cil.

propter dubium facti & juris, ne in subversionem fidei Ecclesia sic maneat perpetuò
 divisa cum tanto scandalo & animarum perditione; provisio spectat ad Concilium,
 ut utrumque eis non cedentibus possit à Papatu ejicere. In quibus verbis duo
 observa: unum, fateri Parisiensem Universitatem inextricabile
 dubium fuisse, quis ex duobus verus esset & legitimus Pontifex,
 sicque casum & quæstionem, quæ tunc temporis in Universitate
 Concilioque vertebatur, non eam fuisse, de qua modò disputamus,
 videlicet de vero & indubitato, sed de dubio Pontifice; ut proinde,
 quæ de uno casu decisa in Concilio & Universitate sunt, malè ad
 alium casum ad eò diversum applicentur. Alterum verò, quod in
 ijs verbis observari oportet, est, utramque Universitatem, Bon-
 niensem videlicet & Parisiensem, potestatem Concilij de Pontifice
 exauctorando expressè ad solum casum dubij Pontificis restringere;
 sic enim loquitur: *Stante dubio Papatus inextricabili, provisio spectat ad Con-
 cilium.* Si ergo nullum sit dubium, provisio non pertinebit ad Con-
 cilium; si enim absolutè, ac etiam omni dubio remoto posset de
 Pontifice Concilium providere, cur restringeret ad solum casum
 Pontificis dubij? Certum igitur & indubitatum est, Concilium
 Pisanum agere, & decidere de alio omnino casu, quàm ille sit, de
 quo nos disputamus; illud enim de dubio Pontifice, nos de indub-
 itato, certòque loquimur. Imò quod majus est, Patres Concilij
 Pisani velut trepidarent etiam in dubios, incertòsque Pontifices
 sententiam dicere, illud omni studio conati sunt, ut aliam causam,
 magisque certam inquirerent Pontificem deponendi, hæresin
 videlicet, quæ unica causa est, ob quam Pontifices dignitate suà
 excidunt; & idèd in omnibus sessionibus, citationibus & sen-
 tentijs in duos Pontifices latis, hanc causam eos deponendi ob-
 tendunt: *Quòd videlicet essent notorij Schismatici, necnon notorij here-
 tici, & à fide devij;* credebant enim remotà hæresi, ne quidem
 judicari illos à Concilio, multò minùs deponi posse. Id ita
 esse ex singulis sessionibus hujus Concilij patet, quas breviter
 percurram. Nam sess. 3. hæc habentur: *Declaratio ad Decretum
 latum contra duos contententes de Papatu ob contumaciam ipsorum in causa
 fidei, & schismatis contumacie.* Et infra, *Sancta Synodus Dominos Petrum
 de Luna, & Angelum Corario de Papatu contententes, & quantum in eis est,
 Ecclesiam DEI in notorio schismate tenentes, & proclamatos in causa Schismatis
 & fidei*

& fidei ad hoc praesens & sacrum Concilium. Et sess. 9. Insuper sacra synodus ex causis, quibus supra pronuntiavit, statuit, & decrevit, praefatos contententes de Papatu in praesenti causa Schismatis & fidei contumaces fore &c. Et infra. Item eadem sacrosancta Synodus in favorem fidei, & Schismatis extirpandi &c. Et sess. 13. in oratione Magistri Petri Plauti: Et postmodum posuit opinionem Universitatis Parisiensis, videlicet, quod Petrus de Luna est Schismaticus, pertinax, & hereticus, etiam accipiendo haeresim propriam & strictam, & praesens ab Ecclesia DEI &c. Idem habetur sess. 14. & sess. 15. ubi recitatur sententia in Benedictum & Gregorium à Concilio dicta: Christi nomine invocato sancta & Universalis Synodus declarat &c. Utrumque fuisse, & esse notorios Schismaticos, & antiqui Schismatis nutritores, nec non notorios hereticos, & à fide devios. Et in prima conclusione Parisiensis & Bononiensis Universitatum: Uterque de Papatu contententes ex debito Pastoralis officij veri vel praesens stante Schismate tam inveterato tenetur & debet credere, ex quo propter dubia juris & facti super Papatu alteri dari non potest unio & pax in Ecclesia DEI &c. Et in 3. conclusione. Papa stante tali Schismate pertinaciter resistendo incurrit crimen notorium, propter quod subijcitur provisioni Concilij, & ultra hoc concluditur Schismatis nutritor & fautor, cujus obstinatione & vetustate descenditur in haeresim, & fides laeditur, cujus provisio pertinet ad Concilium. Haftenus Acta Concilij, ex quibus aperte intelligas Concilium semper loqui de dubio Pontifice, haeresisque comperto, & Schismatis tempore, & idem semper hæc à Patribus repeti, sollicitis quippe, ne de alio quam Schismatis casu, aut alio Pontifice, quam dubio incertoque intelligerentur. Eandemque Universitatis Parisiensis doctrinam & cautelam fuisse, suas Conclusiones ad casum Schismatis restringentis. Nec enim epistolam ignorabant Adriani II. in octava Synodo lectam approbatamque action. 7. ubi inter alia hæc habet: Romanum Pontificem de omnium Ecclesiarum Praesulibus judicasse legimus, de eo vero quemquam judicasse non legimus. Licet enim Honorio ab Orientalibus anathema dictum sit, sciendum tamen est, quia fuerat super haeresi accusatus, propter quam solium licitum est minoribus Majorum suorum moribus resistere. Vides Adrianum ne Concilio quidem Oecumenico permittere (hoc enim Honorio anathema dixerat) ut extra casum haeresis Pontificem judicet, neque Concilium Oecumenicum octavum contradixit; sed potius summis laudibus eam epistolam extulit. Patet

tet ergo Concilij Pisani mentem, doctrinam & decreta, ad forum Schismatis & hæresis casum pertinere, de quo alibi (a) actum.

IV. Sed excusari Maimburgus utcunque posset, quippe aut statum quæstionis, de qua nunc agimus, aut Concilij mentem & verba non satis observavit: illud verò nulla ætas, nulla historia (cui fidem suam obstrinxit) ignoscet, quòd sciens prudensque sententiam Parisiensis Universitatis pervertit, eique non alium tantum sensum, sed alia omnino etiam verba adaptet, pari & sui dedecore, & Lectorum, quos fallit, injuriâ. In suo enim Tractatu historico de Prærogativis Ecclesiæ Romanæ capite 21. fol. 148. prope initium hæc habet: *Petrus Plausi unus ex Universitatis Parisiensis deputatis longâ, doctâque oratione, quam in pleno Patrum confesso peroravit, multis rationibus Ecclesiæ Universalis, & consequenter Concilij, quod eam representat, auctoritatem Pontificia auctoritati præstare ostendit, addiditque hanc esse Parisiensis, & omnium Gallia Universitatum sententiam.* Sed quàm à veritate hoc sit alienum, facile ex verbis actiisque Concilij intelliges, quæ aliud omnino exhibent, quæque non potuit ignorare Maimburgus: sic ergo habent: (b) *Decima tertia sessio fuit die Mercurij, die 29. Maij, in qua post Missam & Litanias Magister Petrus Plausi pro Universitate Parisiensis dixit, opinionem Universitatis esse, istos duos contendentes debere reputari Schismaticos, & hæreticos pertinaces, firmans auctoritatem Concilij ad decidendam hanc causam, & declarandum, eos esse ab Ecclesia præcisos & abjectos &c.* Postea in medio: *Unus Episcopus Italicus dictus Novariensis legit quandam schedulam facientem mentionem; qualiter secundum ordinationem Dominorum Cardinalium per D. Cardinalem Mediolanensem fuerunt simul congregati omnes Magistri in Theologia & Licentiatii, qui ad dictum Concilium de multis partibus & Universitatibus convenerunt, & inter eos fuerit habita plena deliberatio super ista materia, & postea in eandem opinionem convenerant, & concordēs fuerunt, videlicet, quòd dictos contendentes tenent Schismaticos &c.* Vides quàm alia sit Parisiensis aliarumque Universitatum sententia, ab ea, quàm illis affingit Maimburgus; non enim dicunt: *Concilia esse supra Pontificem, ut ille mirâ fiduciâ scribit: Sed Benedicim & Gregorium pro schismaticis & hæreticis habendos, & Concilium*

(a) Regale Sacerdot. fol. 415. & 462. (b) Acta Pisana ex editione Lucae & Acher scilicet. 13. & Philippi Labb. edit. Paris.